

Евангелско четиво и проповед на Неделя четвърта след Неделя подир Въздвижение

Лука 8:5-15

А когато се събра множество народ, и жителите от всички градове се стичаха при Него, Той почна да говори с притча:

Излезе сеяч да сее семе и когато сееше, едни зърна паднаха край пътя и бяха потъпкани, и птиците небесни ги изкълваха, а други паднаха на камък и, като поникнаха, изсъхнаха, защото нямаха влага, други пък паднаха между тръни и израснаха тръните заедно със зърната и ги заглушиха, а други паднаха на добра земя и, като изникнаха, дадоха плод стократен. Като каза това, извика: Който има уши да слуша, нека слуша!

А учениците Му Го попитаха и рекоха: Какво значи тая притча?

Той отговори: Вам е дадено да знаете тайните на царството Божие, а на другите се говори с притчи, та, като гледат, да не виждат и, като слушат, да не разбират.

Тая притча значи: семето е словото Божие, а това, що падна край пътя, са ония, които слушат, но отсетне дохожда при тях дяволът и грабва словото от сърцето им, за да не повярват и се спасят, а това, що падна на камък, са ония, които, кога чуят словото, с радост го приемат, ала нямат корен и временно вярват, а във време на изкушение отстъпват, а това, що падна между тръните, са ония, които чуят словото, но в живота си се задавят от грижи, богатство и светски наслади и не принасят плод, а това, що падна на добра земя, са ония, които, като чуят словото, пазят го в добро и чисто сърце и принасят плод с търпение. Като каза това, извика: Който има уши да слуша, нека слуша!

Братя и сестри,

Днешното литургийно евангелско четиво бе Господнята притча за сеяча. Иисус Христос разказва пред народа тази притча, а после е запитан за скрития смисъл на притчата. На въпроса на апостолите Спасителят се отзовава с разяснение кратко и ясно.

Сеячът на семето е Господ. Семето е Словото Божие, благодатното Христово учение.

Има зърно, което пада край пътя и е изкълвано от птиците. Това са всички, които чуват Христовите истини, усещат със сърцата си истната, но идва врагът на човешкото спасение – дявола, грабва словото от сърцата им, за да не повярват и да се спасят.

Има и зърно, което пада на камък, пониква, но после е нетрайно – без почва, разбира се, изсъхва. Това са всички, които чуват и радостно приемат Христа, ала нямат корен за вярата си и щом дойдат изкушения, отстъпват.

Има и трети вид зърно, хвърлено от Всеблагия Господ, Който иска всички да се спасят и достигнат до истината. Това е семето, прорасло сред тръни, които го заглушават.

Дано да не сме сред всички тези семена. Дано да не сме задавени в живота от наслади и грижи, които да ни попречат да дадем плод.

Дано да не сме и сред тия, които във време на изкушения ще отстъпят от Христа. Защото днешното време е време на отстъпление, време на труимф на подновеното, агресивно и смело езичество. Днешният век изгражда и насажда светогледи на хора, които с еднаква охота ходят на йога, четат зодии, занимават се с окултизъм и източни практики, казват, че вярват в прераждане, при все, че са християни, и често са готови при уплах да ходят да си леят куршум.

Ето отстъплението на нашето време.

Да даде Господ да устоим далеч от тази демонична мерзост. Да не позволяваме да бъдем въввлечени в дела и думи, с които да оскърбяваме Христа.

Да даде Господ да имаме пред очи ония, които паднаха на добра почва и дадоха плод стократен. Такива благодатни съсъди са и днешните отци от Седмия вселенски събор. Те са се борили за чистотата на Христовата вяра, а ние сме техни наследници. Нека не пием от блатото на измамата, заблудите и лъжливата духовност.

Господ Иисус Христос – Сам нашият Спасител и Изкупител, по застъпничеството на Своята Пречиста Майка и на всички Свои светии да ни вразуми, просвети и спаси. Амин!

2019 г.